

Baltica '88

Starptautiskais folkloras festivāls • International Folklore Festival • Международный фестиваль фольклора

Festivāla organizācijas
komitejas izdevums
Iznāk no 10. jūlija līdz
20. jūlijam Rīgā

Issued by Festival Organisation
Committee
7 issues of "Baltica" are published
specially for International
Folklore Festival in Riga.

Издание
оргкомитета фестиваля
Издается с 10 по 20 июля
в Риге

Trešdien, 1988. gada 13. jūlijā
Wednesday, July 13, 1988
Среда, 13 июля 1988 года
Maksā 20 kap. Price 20 kop. Цена 20 коп.

Nr.
No. **2**
№

Foto: Jānis Eiduks.

Willkommen! Wir wünschen
Ihnen recht schönen Festtage!
¡Saludamos a nuestros
amigos de España!

Os deseamos que paseis

agui los dias más agradables y llenos de impresiones!

Dzień dobry Wam! Życzymy szczęśliwych dni Festywalu!

Esiet sveicināti! Vēlam bagātas festivāla dienas!

Tervetuloa! Toivotamme rikkaita festivaalin päiviä!

Tere tulemast! Soovime rikkaid päevi festivalil!

Sveiki atvykę! Linkime turtingų festivalio dienų!

Добро пожаловать на фестиваль!

Щедрых вам дней и возвышенного настроения!

Добър ден, добре дошли!

Пожелавам Ви най-добри, най-хубави дена на фестивалото!

Вітаєм вас, дарагія сябры! Жадаем вам багатых фестывальных дзён!

Hallo! We wish you happy days during this festival!

Hjärtligt välkomna! Vi önskar Er rika festivaldagar!

Hjerteligt velkomna! Vi ønsker

Dem rike festivaldager!

Šodien festivālā:

- plkst. 17 Festivāla atklāšana
Rīgas Sporta pilī
plkst. 20 Dalībnieku gājiens
no Sporta pils uz Vecrīgu
plkst. 21.30 Koncerti:
- * Doma laukumā («Kolibri», — ASV, Somija, Lietuva, Igaunija, «Skandinieki»);
 - * Pils laukumā (Norvēģija, Spānija, Igaunija, «Senleja»);
 - * Kirova parkā (Polija, Baltkrievija, KPFSR, «Klinči»);
 - * Komunāru laukumā pie Raiņa pieminekļa (VFR, Zviedrija, Lietuva, «Daina»);
 - * Kronvalda parkā pie A. Upīša pieminekļa (ASV, Bulgārija, Igaunija, «Rotaļa»);
 - * Pie Filharmonijas («Vilcējas» — Zviedrija, Lietuva, Igaunija, «Budēļi»).

Today:

- 5 p m Riga Sports Palace
The Festival's opening
ceremony
8 p m Procession of the participants
of the festival (Sports Palace —
Dom Square)
9.30 p m Performances in
- * Dom Square
 - * Kirov Park
 - * Palace Square
 - * Komunāru Square
 - * Kronvalds Park
 - * by the Philharmonic Hall

Сегодня на фестивале:

- 17.00 Открытие фестиваля в Рижском
Дворце спорта.
20.00 Шествие участников фестиваля
(Дворец спорта — Домская
площадь).
21.30 Концерты:
- * Домская площадь («Колибри» — США, Финляндия, Литва, Эстония, «Скандиниеки»),
 - * площадь Пилс (Норвегия, Испания, Эстония, «Сенлея»),
 - * парк Кирова (Польша, Белоруссия, РСФСР, «Клинчи»),
 - * площадь Комунару — у памятника Райнису (ФРГ, Швеция, Литва, «Дайна»),
 - * парк Кронвальда — у памятника А. Упитису (США, Болгария, Эстония, «Роталя»),
 - * у Филармонии («Вилцеяс» — Швеция, Литва, Эстония, «Будели»).

Uz ilustratīvi informatīvā izdevuma
«Baltica'88» redakcijas jautājumiem atbild
starptautiskā folkloras festivāla
organizācijas komitejas priekšsēdētājs,
Latvijas Komunistiskās partijas CK sekretārs
Anatolijs Gorbunovs:

— «Baltica-88». Pirmais starptautiskais folkloras festivāls mūsu republikā. Kāds, jūsuprāt, ir šādu festivālu, konkrēti šā festivāla, svarīgākais mērķis? Kāpēc savas bagātās garamantas tik nopietni (starptautiski) ceļam godā tieši tagad?

— Lai arī tas, ko teikšu, kādam varbūt skanēs pārāk patētiski vai personiski, tomēr manā uztverē šāds festivāls ir ne tik daudz jauna kultūras akcija vispār, cik jaunā laika politiskās un kultūras domāšanas jaunas kvalitātes apliecinājums praksē. Atcerēsimies — «Baltica-87» Viļņā — tālād sākums tikai pagājušogad!

Uzskatu, ka situācija mūsdienu pasaulē liek katram loģiski domājošam cilvēkam un tautām intensīvāk mācīties sadzīvot kopā, nezaudējot nacionālo savdabību, bagātināt vienu otru ar labākajām, vispārcilvēciskajām vērtībām. Šajā vērtību saskarsmes procesā katrā ziņā svētas paturamas savas tautas un valsts intereses, ideoloģija un morāle. Mums tās ir sociālisma intereses. Tas ir mūsu orientieris arī garīgās dzīves atjaunotnes sfērā.

Festivāls ir apliecinājums kultūras tautas dabiskai tieksmei atgriezties pie saviem garīgajiem pirmavotiem — folkloras. Šis patiešām ir pirmais starptautiskais festivāls Latvijā, taču mēs piedalāmies tajā, jūdzamies stipri un stabili savās tradīcijās. Kāpēc? Teikto apliecināt es nebūtu nevēlos, tikai nosaucot iespaidīgo skaitli 900 — tik daudz dalībnieku pārstāvēs mūsu republiku folkloras festivālā. Es nerunāšu arī par plašajām skatēm un salidojumiem, kam, neapšaubāmi, pie mums bijusi būtiska nozīme tautas mākslas kopšanā un iesaistīšanā aktīvā mūsdienu kultūras aprītē. Tradīciju stabilitāte izjūtam citā apstākļi. Tā ir mūsu tautas tieksšanās pēc garīguma, nepieciešamība stiprumu smelties savās saknēs, pirmavotā. So tradīciju iedibinājuši Krišjānis Barons, Andrejs Pumpurs, Frīdrihs Brīvzemnieks, Jānis Cimze, Andrejs Jurjāns un citi latviešu kultūras dižgari.

Vai var būt lielāks gandarījums nekā redzēt, ka folkloras dzīvo tavas tautas māksla, kultūra, sadzīve? Mani īpaši iepriecina tas, ka acīm redzami aug folkloras vērtību pievilcība jaunās paaudzes acīs. Garīgo vērtību pārmantojamība taču ir tautas dzīvības daļa!

— Kā mūsu republika ir svētkiem sagatavojusies? Ko paveikusi festivāla organizācijas komiteja, kuras priekšsēdētājs jūs esat?

— Mēs organizācijas komitejā īpaši centāmies realizēt domu, ka festivālā jāizceļ un godā jāpatur folkloras autentiskuma princips. Tie nav dziesmu un deju svētki nedz pēc saturā, nedz pēc formas. Tāpēc mēs negribētu, ka festivāls kļūtu par skaļu un parādisku masu pasākumu vai izklaides brīdī kultūras patērētājiem. Folkloras garīgums no laika gala sevi apliecinājis cilvēku līdzdarbošanās, līdzdomāšanas priekā, izpratnē un emocionālā pārdzīvojumā. Ne velti festivāla atklāšanas un noslēguma koncertu scenāriju izstrādāšanā un realizēšanā esam aicinājuši talkā kultūras autoritātes — dzejnieci Māru Zālīti, dramaturgu un režisoru Pēteri Pētersonu.

Strādāt bija patīkami, jo vienmēr un pēc būtības izjutu atsaucību un ieinteresētību visā, ko darījām. Paldies par iniciatīvu darbu organizācijas komitejas locekļiem un visiem, kas piedalījās festivāla sagatavošanā.

— Vai šobrīd jau iespējams prognozēt, kāds ieguvums pēc šā festivāla būs mums, mūsu folklorai?

— Ieguvums? Manuprāt, tas ir atkarīgs no paša cilvēka personības, no tā garīguma potenciāla, ko sevi nes katra tauta un nācija. Taču konkrēti uz šo jautājumu es labprātāk atbildētu, kad būšu jau bijis festivāla pasākumos.

— Ko jūs vēlat festivāla dalībniekiem un skatītājiem?

— Vispirms gribu īpaši sveikt pašmāju folkloras un etnogrāfisko ansambļu, un Tautas deju ansambļu dalībniekus un no sirds novēlēt godprātīgi apliecināt

sevi, latviešu tautas etnogrāfijas bagātības, mūsu valodu un kultūru! Visiem, visiem festivāla dalībniekiem — gaišu tautas svētku izjūtu un dziļu gandarījumu par savu radošo līdzdarbošanos tajos!

Es aicinu festivāla saimniekus — mūs visus, kā organizatorus, tā dalībniekus un skatītājus — izrādīt vislielāko cieņu ikvienai padomju un pasaules tautu valodai un folkloras tradīcijām. Apliecināsim šo cieņu ar neizmācīgu uzmanību, taktu un patiesu ieinteresētību!

Sajā trauksmainajā laikā mēs visi alkstam pēc dvēseles līdzsvara. Esmu pārliecināts, ka vismaz šajās dienās to mums pilnā mērā var sniegt tā tautas gudrība, filozofija, ētiskums, ko gadu simtiem saudzīgi glabā sevi folklorā. Tad pratisim to paņemt!

An interview with
Anatoly Gorbunov,
the secretary of Latvia CPSU Central
Commitee, head of the festival's
organizational committee:

— «Baltica-88» is the first international folklore festival in this republic. What do you feel are the goals of these folklore festivals in general and this one in particular? Why do we strive to bring our great folk wisdom to the attention of the world at this particular time?

— Though it may sound too pathetic or personal, it is my opinion that the festival is not so much a new cultural phenomenon as an expression of the new political and cultural ideas of our time. Let's remember — «Baltica-87» in Vilnius; all this began only a year ago.

I believe the state of the world today demands that each thinking person and nation learn tolerance, respect and cooperation without losing its own national singularity, and to enrich each other with the best of what its culture offers. In the course of this interaction we should not forget the ideological and moral interests of our nation and state. For us the guideline of renewal in spiritual life is and must be socialism.

The festival is an expression of the need of each cultural nation to return to its spiritual source: folklore. This is truly the first international festival in Latvia and we host it standing strong and secure in our traditions. I don't need to resort to it by boasting about 900 varied folklore ensembles in Latvia or about the many events that have played such a crucial role in the survival and renewal of our folk traditions and their part in the greater cultural life of our nation. We know the strength of our traditions in a different way, it is the necessity to draw from our roots primal origins. This interest was revived by Krišjānis Barons, Andrejs Pumpurs, Frīdrihs Brīvzemnieks, Jānis Cimze, Andrejs Jurjāns and others.

Can there be greater satisfaction than seeing folklore live in folk art, culture and everyday life? I am specially delighted that the younger generation sees the values of folklore. The inheritance of spiritual values is crucial to a nation's continued growth.

— How is this republic prepared to the festival? What has been done by the organisational committee which you head?

— The committee tried to fulfill the idea that the festival should maintain — the principle of authentic folklore. This is not Dance and Song festival according to content or form. That's why I don't want the festival to become loud and shallow artificial mass spectacle. The spirituality of folklore has been manifested throughout time as the joy of communal thought and action, and in the understanding and emotional experience of its content.

It was not in vain that we have invited the cultural figures, poet Māra Zālīte and playwright & director Pēteris Pētersons to choreograph and stage the opening and concluding performances of the festival. It was a pleasure to work together organizing the festival because I always felt interest and recognition towards everything that we did. I thank the members of the organization committee for getting the Festival underway and all who worked to make the festival a success!

— Is it yet possible fully to understand the value of this festival to us and our folklore?

— What will we gain? I believe that depends on each individual's personality and the potential for spiritual growth held by every people and nation. I would prefer to consider this having participated in festival events.

— What do you wish for the festival participants and audience?

— First, I want to especially greet the members of our folklore and folk dance ensembles and invite them to hold themselves, the ethnographic treasures of the Latvian people, our language and culture in the highest honour! I hope all the festival participants will experience the heightened feeling of a folk celebration and a deep satisfaction from their creative role in it.

I invite the festival's hosts — all of us organizers, participants and spectators to honour the languages and Folk traditions of every people of the Soviet Union and the world. Let us express this respect with sincere attention, tact and interest.

In these confusing times, we all seek calm and completeness in our souls I am convinced that in these few days, we will be able to find it fully developed in the Folk wisdom, philosophy and ethics that Folklore has maintained throughout the centuries. Let us be able to understand and use it!

На вопросы редакции информационного
издания «Baltica'88» отвечает

председатель оргкомитета фестиваля,
секретарь ЦК Компартии Латвии

Анатолий Горбунов:

— «Балтика-88» — первый фольклорный фестиваль у нас в республике. В чем, по вашему мнению, главная цель его проведения? Почему свое богатейшее духовное наследие мы так серьезно (на международном уровне) представляем только сейчас?

— Может быть, то, что я скажу, кому-то покажется чересчур патетическим или чересчур личным, но в моем восприятии этот фестиваль — не столько новая культурная акция, сколько утверждение на практике нового уровня политического и культурного мышления. Вспомним, что первый фестиваль «Балтика» состоялся в Вильнюсе только в прошлом году.

Считаю, что ситуация в современном мире заставляет и каждого логически мыслящего человека, и целые народы учиться жить вместе, не теряя при этом своего национального своеобразия, обогащая друг друга лучшими общечеловеческими ценностями.

В процессе соприкосновения этих ценностей нужно непременно поддерживать интересы своего народа и государства, свою идеологию и мораль. Для нас это идеалы социализма. Это наши ориентиры и в сфере обновления духовной жизни.

Фестиваль — это своего рода свидетельство того, что для народа естественно стремление вернуться к своему духовному первоисточнику — фольклору. Этот фестиваль — первый международный фестиваль в Латвии, но, участвуя в нем, мы чувствуем себя сильными и уверенными в своих традициях. Почему? Я не хочу подтверждать сказанное цифрами, назову лишь одно внушительное число 900 — именно столько самых разных фольклорных коллективов существует у нас сегодня. Я не буду говорить о представительных смотрах и слетах, которые несомненно сыграли существенную роль в развитии нашего народного искусства и включении его в культуру сегодняшнего дня. Стабильность традиций чувствуется в другом. В стремлении нашего народа к духовности, в необходимости обращаться к своим корням, как к источнику духовной силы. Эта традиция идет от Кришьяна Барона, Алдрея Пумпура, Фрициса Бриземниекса, Яниса Цимзе и многих других титанов латышской культуры.

Есть ли большее удовлетворение, чем видеть, как фольклор живет в искусстве твоего народа, его культуре, быте? Особенно меня радует то, что на глазах растет привлекательность фольклора для молодого поколения. Ведь наследование духовных ценностей — часть жизни народа!

— Готова ли наша республика к празднику? Что успел сделать оргкомитет фестиваля, председателем которого вы являетесь?

— Мы в оргкомитете особенно стремились реализовать главную идею — фестиваль должен показать и поддержать принцип аутентичности фольклора. Фестиваль и по форме, и по содержанию не должен повторять праздники песни и танца. Мы не хотели, чтобы фестиваль превратился в громкое и парадное массовое мероприятие, развлеч потребителей культуры. Духовность фольклора с древнейших времен проявлялась во взаимодействии, радости взаимопонимания, понимания и эмоциональном переживании. Не случайно для работы над сценариями концертов открытия и закрытия фестиваля мы привлекли таких авторитетных людей, как поэтесса Мара Залите и режиссер Петерис Петерсонс.

Работать было приятно, во всем мы встречали заинтересованность и поддержку. Спасибо всем членам инициативной группы оргкомитета и всем тем, кто участвовал в подготовке фестиваля.

— Можно ли уже сегодня прогнозировать, что приобретет после этого фестиваля наш фольклор?

— Приобретет? По-моему, все зависит от личности самого человека, от того духовного потенциала, что хранят в себе каждая нация и каждый народ. Но лучше я отвечу на этот вопрос после того, как побываю на мероприятиях фестиваля.

— Что бы вы хотели пожелать участникам фестиваля и зрителям?

— Прежде всего я хочу поприветствовать наши этнографические, фольклорные и народные танцевальные ансамбли. От всей души желаю им благополучно проявить себя, показать все богатство латышской этнографии, нашего языка и культуры! Всем-всем участникам фестиваля я желаю светлого, праздничного настроения и глубокого удовлетворения от участия в нем!

Я призываю хозяев фестиваля — нас всех: и его организаторов, и участников, и зрителей, — проявить глубочайшее уважение к языку и фольклорным традициям других народов, живущих у нас в стране и за ее пределами. Подтвердим это уважение ненавязчивым вниманием, тактом и настоящей заинтересованностью.

В наше беспокойное время мы все стремимся к равновесию в душе. Уверен, что в эти дни его нам дадут народная мудрость, философия, этика, которые веками бережно сохранялись в фольклоре. Так сумеем же взять эти ценности!

Folkloras un folkloristika šodien

Nav daudz tautu pasaulē, kas var lepoties ar 3 milj. vienību lielu folkloras arhīvu. Ja pieņemts uzskatīt, ka mūsu lielākā bagātība ir tautasdziesmas fenomens (1,2 milj.), tad tai līdzās var stāvēt arī citu žanru vākumi: teikas — 57 592, pasakas — 35 955, sakāmvārdi — 308 268, melodijas — 30 285, rotaļas un rotaļdejas — 23 980. Šo bagātību nodrošinājušas folkloras vākšanas un krāšanas senās tradīcijas, folkloras publicējumu sagatavošanas pašreizējās sarūpētāji.

Sis tradīcijas turpināt ir mūsu pienākums.

Ap latviešu folkloru arī šodien ir visi tās mūsdienu dzīvē aprūpējamie darbi. Joprojām notiek folkloras vākšana ekspedīcijās. Sogad rītēs 35. zinātniskā ekspedīcija, kas, cerams, pārvedīs rudenī smagu vezumu materiālu.

Folkloras arhīvā katru gadu ieplūst tūkstošiem vienību, ko sūta ļaudis no visām Latvijas pusēm. Sarakste arī labiem teicējiem un iesūtītājiem nepārtrūkst joprojām. Folkloras arhīva veidošanas, registrēšanas un kārtotāšanas darbs ir nodrošināt folkloristu pētnieciskajai darbībai. Tā norit visos mūsu folkloras žanros divos virzienos: materiālu publicējumi un izpēte, kā arī teorētiskais izpētes darbs. Vēlreiz atgādināšu, ka latviešu folkloristikā ir latviešu tautasdziesmu arhīva publicējums (1894.—1915. g., 217 996 vien.) «Latvju dainās» un ejam uz jaunā materiāla pilnīgu publikāciju «Latviešu tautasdziesmās», (I—V₂ sēj.), kas sāka 1979. gadā, un publicēti jau 230 000 vienību. Tautas mūzikas materiāli doti 5 sējumos, sākot ar darba un beidzot ar precību dziesmām 1987. g., turpinās tālāko sējumu gatavošana. Horeogrāfijā publicēti rotaļu un rotaļdeju materiāli, izdevniecībā atrodas fundamentāls latviešu sadzīves deju krājums, gadskārtu ieražu horeogrāfijas kopojums. Katru gadu publicējam tautasdziesmu, pasaku, mīklu, teiku izlases. Teorētiskajā darbā pēdējos gados (1985.—1987.) publicējam rakstu kopojumus rotoprintā, un iznāk lieli teorētiski darbi sakāmvārdu pētniecībā.

Folkloras tiešo eksistences veidu sastopam vasaras ekspedīcijās un sarakstē ar mūsu korespondentiem, viņu informācijā. Tas ir apliecinājums tautas atmiņai un tradīcijām.

Savā veidā šo folkloras atpazīšanas ceļu mums rāda folkloras ansambļi. Viņi ir vistuvāk (gribētos, lai tā būtu) folkloras raksturam un tās būtībai. Tagad jau grūti atrast to, ko precīzi varētu nosaukt par autentisku folkloras izpildījuma veidu. Kaut vai tāpēc, ka teicēju, kuri pārmantojuši folkloru tās dzīvajā eksistencē, ir ļoti nedaudz. Ir cilvēki, kas mācījušies dziesmu apzināti ar apgūšanas nolūku, bet ne vairs dabiskajos folkloras funkcionēšanas apstākļos. Tātad, šeit ir reproducējoši apgūta un arī tāpat izpildīta dziesma. Ja tas notiek dzimtā novadā, savas dzimtas un ciema tradīciju pārmantojamības ceļā, tad tautasdziesma skan ar visu folkloras kontekstu, ar krāšņu un istu skaņu. Bet tepat jāpiebilst, ka apbrīnojami labi un organiski mūsu kultūras folkloras fonā iekļaujas arī pilsētas folkloras ansambļu repertuārs. Sis kops visbiežāk mūs iepazīstina ar tematiskām programām. Šo ansambļu izpildījums, iešana ļaudis dod folkloras un tradīciju atpazīšanas prieku, kopības sajūtu, ko mēs bijām gluži vai zaudējuši, gandarījuma sajūtu un lepnumu par estētisko un ētisko bagātību, kas, izrādās, mums pieder.

Tāču visur, kur mēs nesam folkloras vai etnogrāfijas elementus — sadzīvē, uz skatuves, literatūrā un mākslā, kultūrā — šis darbs būs pozitīvs, ja apgūsim, pazīsim un zināsim savu folkloru un etnogrāfiju. Tā jāmacās un jāpēta dziļāk. Folklorā nav nekas sastindzis, nav tikai vienā veidā un formā izmantojams. Nav iespējams atklāt tās māksliniecisko un ētisko būtību, ja to nepazīst, ja pavisām virspusēji izmanto dažus formas elementus un atribūtiku. Folklorā ir

konteksta māksla un tai ir kompleksa raksturs. Folklorā ir gan dzīve, gan māksla. Lai folklorā dzīvo mūsdienu kultūrā visos daudzajos un dažādajos veidos, taču, lai tās izpausmes ir patiesas un istas, lai tā organiski iekļaujas un bagātina mūsdienu cilvēka un tautas pasaules uztveri, garīgo pasauli, lai ir tīrs un stiprs strāvājums mūsu kultūras dzīvē.

JADVIGA DARBINIECE,
Latvijas PSR ZA A. Upīša Valodas un literatūras
institūta Folkloras nodaļas vadītāja

Folk-lore and Study of Folk-lore Today

There are very few nations in the world that can make boast of 3 million units of big folklore records. There is a view that our greatest heritage is a phenomenon of folk-songs (11,2 million), yet the other genres are of equal importance — folk-tales (57.592), fairy-tales (35.955), proverbs (308.268), melodies (30.285), games and gamedances (23.980). This heritage is secured by the ancient traditions of folklore collection and discovery by the selfless people who prepared folklore publications.

Our duty is to carry on these traditions.

Today the same amount of work is to be done. Folk-lore discovery expeditions are being carried out. The 35th research expedition is going to take place this year and there is a hope that in autumn they will bring a cartful of new material, audio and video recordings. Every year folklore archives are enlarged by thousands of units which are sent by people from all over Latvia. Correspondence with old people who know folklore is constantly kept up. Collection of folklore records, systematization, registering lay at the basis of research work.

The research work is carried out in all genres of folklore in two directions — finding out and publication of material and theoretical investigation.

I would like to remind that there is a publication of Latvian Folk song records (1894—1915, 217.996 units), «Latvju Dainas» (Latvian folk-song) and a new publication «Latviešu tautasdziesmas» (Latvian Folk-Songs) I—V₂ is being envisaged. Material about folk music is given in 5 volumes opening with songs of labour and rounding up with weing songs (1987), the following volumes are getting ready for the press. Material about games and gamedances is already published, fundamental collection of Latvian dances, ways and habits is under publication now. Selection of folk-songs, fairytales are published, annually, there appear profound theoretical works in the field of investigation of proverbs.

We get in touch with the exact existence of folklore during summer expeditions and throughout the correspondence. This only testifies vitality of the nation's memory and traditions. If today's expeditions cannot offer plenty of new material then it testifies the functioning of folklore, processes of traditions development today and yesterday.

In a way folk-lore ensembles are a kind of link with authentic folklore, in essence and character. Yet today it would be rather difficult to find anything authentic. As one of the reasons we might mention a very small number of people who have inherited folklore in its natural existence. We meet with songs that are mastered through reproduction and performed the same way. When performed in a native village, folk songs do not lose their authentic folk context. It should be mentioned that folklore ensembles repertoire very naturally join in the cultural folklore

context. These ensembles make people realize the riches of their folklore traditions make amends for the aesthetic and ethic heritage.

Wherever we go with our folklore and ethnographic material — it will be sacred duty. Folklore is to be studied and investigated more thoroughly. Folk-lore is not stationary, nevertheless it is impossible to reveal its ethical and artistic essence, without knowing it or perfunctorily applying some formal elements. Folklore has a complex character, it is contextual art. Folklore is both life and art.

Folklore should live in contemporary culture in all its forms, though it should be true, natural; folklore should enrich the world outlook of every man and of the whole nation, because it is a very pure and vigorous stream in our cultural life.

JADVIGA DARBINIECE,
Latvian State Academy of Sciences and Arts,
Andrejs Upitis Language and Literature Institute
head of the Folklore department

Фольклор и фольклористика сегодня

Немногие народы в мире могут похвастаться фольклорным архивом, на учете в котором — 3 миллиона единиц хранения. Принято считать, что наше главное богатство — народные песни (1,2 миллиона), но рядом с ними находятся и произведения других жанров — предания (57.592), сказки (35.995), пословицы (308.268), мелодии (30.285), игры и игровые танцы (23.980). Все эти богатства нам помогли накопить древние традиции собирания фольклора, забота о его публикации.

Сегодня наш долг — продолжить эти традиции. И по-прежнему выезжают на места фольклорные экспедиции. В этом году начала работу и 35-я научная экспедиция. Надеемся, что осенью ее участники вернутся домой с богатым багажом новых материалов — звуко- и видеозаписями.

Каждый год прибавляются в фольклорном архиве тысячи новых единиц хранения. До сих пор не прекращается переписка со сказителями народных песен. Собирающие, регистрация и систематизация фольклорного архива — база для исследовательской работы ученых. Во всех жанрах фольклора она идет по двум основным направлениям: исследование материалов и их публикация, а также теоретическая исследовательская работа. Еще раз напомню, что в латышской фольклористике уже есть публикация народных песен в «Латышских даянах» (1894—1915). В 1979 году началась работа над полной публикацией всех материалов в «Латышских народных песнях», а напечатано их уже 230.000. О народной музыке рассказывается в пяти томах. В хореографических разделах — материалы об играх и игровых танцах, в издательстве находится фундаментальное собрание латышских бытовых танцев, обобщение хореографии праздников смены времен года. Каждый год публикуются избранные народные песни, сказки, загадки, предания.

С истинным, непосредственным способом существования фольклора мы сталкиваемся во время летних экспедиций, ощущаем его при переписке с нашими корреспондентами. Это свидетельство народной памяти, верности традициям.

Своим путем в познании фольклора идут фольклорные ансамбли. Эти коллективы лучше понимают характер фольклора, ближе подходят к его сути (по крайней мере хотелось бы, чтобы это было так). Сегодня уже трудно встретить аутентичный способ исполнения фольклора. Хотя бы потому, что людей, унаследовавших фольклор в живой форме его существования, не так уж много. Есть люди, которые изучали фольклор сознательно, а не приобщались к нему в условиях его естественного функционирования. В этом случае мы встречаемся с песнями, освоенными путем воспроизведения, и таким же способом исполняемыми. Но если все это происходит в родном краю, если наследуются традиции своего рода и села, то и народная песня в контексте всего фольклора звучит великолепно и чисто. Заметим, что на общем фоне удивительно естественно и органично выглядят городские фольклорные ансамбли. Эти коллективы чаще всего знакомят нас с тематическими программами. Такие ансамбли дарят слушателям радость знакомства с фольклором и традициями, дают им то чувство общности, которое мы почти что потеряли, чувство гордости за принадлежащие нам этические и эстетические ценности.

Но везде, куда мы приходим с этими этнографическими элементами, такая работа позитивна. Так мы узнаем свой фольклор и этнографию. Нужно изучать их и исследовать глубже. В фольклоре нет ничего застывшего, и невозможно раскрыть художественную и этическую сущность фольклора, не зная его и используя лишь некоторые элементы и атрибутику. Фольклор обладает комплексным характером — это одновременно и жизнь, и искусство. И пусть он существует в рамках современной культуры в самых разных видах, но пусть его проявления будут настоящими, искренними. Пусть фольклор обогащает мировоззрение человека и народа, его духовный мир, пусть он станет живой струей в нашей культурной жизни.

ЯДВИГА ДАРБИНИЕЦЕ,
руководитель сектора фольклора Института
языка и литературы им. А. Упита АН Латв. ССР.

* The Centenerian Līze Meistere, folk Singer from Mazsalaca, 1966.

* Simtgadīgā folkloras teicēja Līze Meistere. Mazsalaca, 1966.

* г. Мазсалаца, 1966 год. Сказительница Лиза Мейстаре — ей уже сто лет.

Reproduced by Vaira Strautniece

V. Strautnieces fotoreprodukcija

Репродукция Вайры Страутниеце.

Ansambļis «Hemgardens Folksdanslag» (Norčē-pinga, Zviedrija) dibināts 1962. gadā. Pilsētas jauniešiem visus šos gadus tas devis iespēju interesanti aizpildīt brīvo laiku, turklāt ar nozīmīgu mērķi — popularizēt savu senču rotaļas, dejas, mūziku un rokdarbus, reizē arī iepazīstot tās vietas, kur senās dejas dejotas un rokdarbi šūdināti.

Sobrid ansamblis pulcē apmēram 500 cilvēku, sākot ar piecgadīgiem bērniem un beidzot ar sirmiem kungiem un kundzēm. Pašreizējā repertuārā daudz tiek dejotas Zviedrijas dienvidaustrumdaļas dejas, no kurām daudzas vēl tagad ir lielā cieņā dažādos lauku svētkos.

Tērpi ir ļoti dažādi, jo dažādi ir tie novadi, no kuriem nāk ansambļa dalībnieki, tomēr daudzi no viņiem dod priekšroku Norčēpingas tautas tērpiem.

Viņi sanāk kopā, lai dejotu, spēlētu, izšūtu un mācītos rotaļas. Asociācijas «Hemgardens Folksdanslag» moto vienmēr bijis un ir — radīt saprašanos un simpatijas starp dažādu paaudžu cilvēkiem, dzīvot tik sašķanīgi, kā to prasa mūsu senči.

* * *

Silēzijas Politehniskā institūta akadēmiskais deju ansamblis «Dabrowiaczy» (vadītājs Pāvils Barčs) radies 1973. gada novembrī pēc studējošās jaunatnes ierosinājuma. Un jau nākamajā gadā pirmā ansambļa uzstāšanās gūst atzinīgu novērtējumu presē. Sobrid ansamblis sagatavojis 4 stundu garu programmu, ko veido četras deju grupas.

* * *

Norvēģu tautas deju ansamblis «Hogdaringen» ceļu uz starptautisko folkloras festivālu «Baltica-88» mērojis no Līēras grāfistes, kas atrodas Norvēģijas dienvidaustrumu daļā. Sajā kalnainajā un skarajā ziemeļu zemes novadā pārsvarā nodarbojas ar zemkopību — tas ir viens no galvenajiem augļu un dārzeņu audzēšanas rajoniem.

Nosaukumu izvēlējušies un izveidojuši paši ansambļa dalībnieki. «Hogda» tulkojumā nozīmē «kalna virsotne» un tāds nosaukums dots konkrētai novada vēsturiskai vietai. Savukārt vārds «ringen» apzīmē deju izveidotu loku, kas raksturīgs deju dziesmām. Ansambļa mākslinieciskie vadītāji ir Geiks Holts un Grēte Hanisdale.

Tautas deju ansamblī darbojas apmēram 50 pašdarbnieku. Līdzās pieaugušajiem — arī bērni (mazo deju grupā ir 30 dalībnieki).

Ansambļa repertuārā ir dažādas norvēģu tautas dejas. Festivālam «Baltica-88» kolektīvs sagatavojis dažādas deju programmas, tāpēc būs iespējams iepazīties ar visai bagātīgu norvēģu deju klāstu. Programkā būs iekļautas figūrdejas, deju dziesmas un lauku dejas.

Deju programmas festivālā kuplīnās instrumentāli skaņdarbi, kas skatītājus iepazīstinās ar tautas mūzikas instrumentiem.

Lai iepazīšanās ar norvēģu folkloras un mākslas tradīcijām būtu bagātāka, kopā ar ansambli «Hogdaringen» festivālā piedalīsies arī vairāki lietišķās mākslas meistari. Viņi ne vien iepazīstinās ar tautas mākslas un rokdarbu paraugiem — adījumiem, izšuvumiem, kokgriezumiem, zīmējumiem un rotājumiem, bet arī praktiski parādīs, kā tie top.

* * *

Kanāriju salu arhipelāga ziemeļrietumos, spāņu provincē Santakrusā de Tenerife atrodas arī Senmigela de Lapalmas sala. Salas galvaspilsētā Santakrusā de Lapalmā — aristokrātiskā un klusā pilsētā — 1948. gadā Sieviešu kustības apvienība izveidoja koru un deju ansambli. Salas iedzīvotāji, sirmgalvji un vēsturnieki sniedza tam konsultācijas, tika pēti arhīvu dokumenti, lai izziņātu un saglabātu tautas folkloru.

Kopš dibināšanas pirmās dienas līdz pat šai dienai ansamblis — Coros Y dancas de La Palma — (vadītājs Viktors Manuels Gonzales Martins) darbojušies entuziasti, cilvēki, kuriem ir cita pamatprofesija, bet kuri no sirds mīl folkloru un rūpējas par tās saglabāšanu. Kolektīva darbība radīja nepieciešamību izveidot deju akadēmiju, kurā mācās bērni un jaunieši, kas pēc tam iekļausies ansambli.

Ansambli ir seši deju pāri, solisti, mūziķu grupa.

* * *

Parkano jaunatnes biedrības deju ansamblis (Somija) kopš tā dibināšanas līdz pat šai dienai vada Aino Pokinena. Kopā ar diviem desmitiem deju kolektīva ir 7 mūziķi, 4 dziedātāji, kā arī divas amatu meistarē, kuras gatavo tērpus. Visi šā kolektīva dalībnieki ir amatieri, kuri dzīvo dažādos Somijas rajonos, tāpēc mēģinājumos iespēj pulcēties tikai nedēļas beigās — savā brīvajā laikā. Ansambļa programkā ir somu tautas mūzika un dejas.

* * *

Bulgāru tautasdziesmu un deju ansamblis «Silistra» ir amatieru kolektīvs, ko 1966. gadā Dobrudžas apgabalā izveidojusi grupa tautasdziesmu un deju entuziastu. Tā sastāvā ir vairāk nekā 95 pašdarbnieki — dziedātāji un deju grupas.

Ansambļa pamatuzdevums — atrast, saglabāt un popularizēt bagāto mantojumu, ko gadsimtos radījuši čāklie lidenuma laudis. Ansambļa programkā ir meiteņu pavasara rotaļas, stieptās plaujas un vakarēšanas dziesmas, straujās viru kazu dejas, jautra un asprātīga apdziedāšanās. Nav aizmirstas arī tradīcijas. Tautas tērpi lielākoties ir autentiski.

Ansamblis «Silistra» ir vairākkārtējs tautas festivālu un konkursu visaugstāko balvu ieguvējs, daudzu bulgāru un starptautisku festivālu laureāts.

Galvenais mākslinieciskais vadītājs — Petars Krumovs.

Iepazīstinām ar festivāla dalībniekiem

Let's get acquainted: participants of the festival

Представляем участников фестиваля

Norveģija. Norway. Норвегия. «HOGDARINGEN»

Polija. Po

Zviedrija. Sweden. Швеция. «HEMGARDENS FOLKDANSLAG»

Spānija. Spain. Испания. «COROS Y DANCAS DE LAPALMA»

Bulgārij

Polja. Poland. Польша. «DABROWIACY»

Somija. Finland. Финляндия.
«PARKANON NUORISOSEURAN
TANHUUJAT»

Bulgārija. Bulgaria. Болгария. «СИЛИСТРА»

The group «Hemgardens Folksdanslag». For the first time the members came together in 1962 and since then the group has become very popular among the citizens of Norrköping. Young people not only spend their free time here but also popularize ancient rounds, dances, music and embroidery handed down by their ancestors.

At present there are about 500 participants of all ages. Their present repertoire consists more or less of dances which have originated in the south-east part of Sweden. Many of these dances are still performed in countryside holidays.

The folk costumes the members wear are varied because the members come from all parts of the country. It may be interesting to note that, many of them prefer the Norrköping folk costume.

They come together to dance, play music, do needlework. To create understanding and sympathy among people has always been the motto of the «Hemgardens Folksdanslag» association.

* * *

The dance group «Dabrowiacy» of Silesia Polytechnic Institute was formed in 1973 by the suggestion of students. The following year their first performance drew the public's attention and that of mass media. Their current performance consists of 4 parts, each 1 hour long.

* * *

The Norwegian folk dance ensemble «Hogdaringen» has come a long way from the county of Lier situated in the south-east of Norway. The peoples' main occupation there is agriculture; mainly fruit and vegetables are grown in that area.

«Hogdaringen» is the name chosen and composed by the members of the ensemble. The word «Hogda» means «top of the mountain» and also this name has been given to a concrete historical place in the region; «ringen» is a ring of dancers (characteristic of song dances). The leaders of the group are Geir Holt and Grete Hannisdal.

The folk dance ensemble unites 50 amateur dancers along with 30 children (who dance in a separate group).

The ensemble performs Norwegian folk dances. For the festival «Baltica-88» they have prepared various dance programmes which will enable the viewer to get acquainted with many Norwegian dances (figure dances, song dances and country dances).

During the festival dance performances will be complemented by instrumental music in which the spectator will hear some specific instruments such as the violin of «Hardanger» and different flutes. This violin is played in the west and south of Norway. The peculiarity of it is that it has 4 or 5 additional strings which resonate while playing.

Several craftsmen will be accompanying the ensemble and exhibiting their knittings, embroidery, woodwork, drawings and jewelry and will also be demonstrating their work in process.

* * *

San Miguel de La Palma Isle is situated in the north-west of the archipelago of the Canary Isles in the Spanish province of Santa Cruz de Tenerife. Its quiet and aristocratic capital Santa Cruz de La Palma served as a place where a choir and dance ensemble was founded in 1948 by the Women's Movement Association. Old islanders with their memories, historians — everybody came to the ensemble's aid; they went through files to get more information which might be of help in preserving their folklore.

«Coros Y dancas de La Palma» — leader Victor Manuel — unites true enthusiasts of folklore. Those are people who deeply love folklore and are concerned with its preservation, although they are of diverse professions. After some time the Dance Academy was formed. Children and young people are being trained vigorously to join the ensemble later on.

* * *

The dance group of the Parkano Youth Association (Finland) is lead by Aino Pokkinen. Along with 20 dancers there are 7 musicians, 4 singers and 2 crafts-women. Each of the ensemble's participants live in different parts of Finland. Thus they can come together for rehearsals only on weekends. The group performs Finnish music and dances.

* * *

The Bulgarian ensemble of dance and song «Silistra» is an amateur group formed in 1966 by folk music enthusiasts of Dobrudja region. The ensemble has 95 singers and dancers.

Their primary concern is to discover, preserve and popularize their folklore heritage. In the ensemble's repertoire there are games which are performed by girls in spring, harvest songs, temperamental wedding dances (performed solely by men). Traditions have not been forgotten. The members of the ensemble wear authentic national costumes.

«Silistra» has earned many awards in festivals and competitions both Bulgarian and international. The ensemble's leader is Petar Krumov.

Ансамбль «Хемгарденс фолкданслаг» (Норчёпинг, Швеция) образован в 1962 году. Он дал возможность городской молодежи интересно проводить свободное время, целенаправленно популяризируя игры, танцы, музыку и ремесло своих предков.

Сейчас в коллективе 500 человек — от пятилетних детей до седых стариков.

В репертуаре ансамбля — много танцев юго-востока Швеции. Многие из них и теперь пользуются уважением на сельских праздниках.

Костюмы разнообразны, поскольку участники ансамбля — выходцы из разных краев. И все же многие из них отдают предпочтение народным костюмам Норчёпинга.

Они собираются вместе для того, чтобы танцевать, играть, вышивать и разучивать игры. Кредо ассоциации «Хемгарденс фолкданслаг» было и остается таким: вызвать взаимопонимание и симпатии между людьми разных поколений, жить в согласии, как это умели наши предки.

* * *

Академический ансамбль танца «Донбровяцы» (руководитель Павел Барч) Силезского политехнического института образован в ноябре 1973 года по инициативе студентов. И уже первое выступление ансамбля в следующем году получило высокую оценку в прессе.

Сейчас ансамбль подготовил четырехчасовую программу, в ней участвуют четыре танцевальные группы.

* * *

Норвежский ансамбль народного танца «Хогдаринген» приехал на фестиваль «Балтика-88» из графства Лизра, что на юго-востоке страны. В этом гористом и суровом северном краю занимаются в основном земледелием. Это один из главных районов выращивания овощей и фруктов.

Имя ансамбля придумали сами исполнители. «Хогда» в переводе с норвежского — «горные вершины». Такое название носит конкретное географическое место края. А «ринген» — это образованный танцорами круг, который характерен для танцев, сопровождаемых песнями. Руководят коллективом Гейр Холт и Грете Ханнисдал.

В ансамбле 50 человек. Наряду со взрослыми есть и дети (в группе маленьких танцоров — 30 ребят).

Репертуар «Хогдарингела» составляют различные норвежские народные танцы. К фестивалю коллектив подготовил несколько программ, что позволит зрителям познакомиться с достаточно широким спектром норвежских танцев. В программу будут включены фигурные танцы, танцевальные песни и сельские танцы.

Танцевальные программы на фестивале дополнит инструментальная музыка. Она познакомит зрителей с такими музыкальными инструментами, как скрипка «Хардангер» и различными флейтами. На скрипке «Хардангер» играют главным образом в западной и южной части Норвегии. Ее особенность в том, что, кроме привычных четырех струн, здесь есть еще 4—5 дополнительных, образующих непривычный звук.

Получить наиболее полное представление о норвежских традициях помогут мастера прикладного искусства. Они не только познакомят вас с образцами народного творчества и рукоделия — вязанием, вышивкой, резьбой по дереву, рисунками и украшениями, но и покажут, как они создаются.

* * *

На северо-западе Канарского архипелага, в испанской провинции Санта-Крус-де-Тенерифе, находится остров Сан-Мигель-де-ла-Пальма. В столице острова, аристократическом и тихом городе Санта-Крус-де-ла-Пальма, Лига движения женщин организовала хор и ансамбль танца. Жители острова, пожилые люди, историки, консультировали артистов, были изучены и архивные документы.

С первых дней существования в ансамбле «Корос и танца де-ла-Пальма» (руководитель Виктор Мануэль Гонзалес Мартин) собираются энтузиасты — люди, имеющие другую основную профессию, но всем сердцем любящие фольклор и сохраняющие его.

В ходе работы возникла необходимость создания академии танца. В ней учатся дети и молодые люди, которые затем войдут в состав ансамбля.

Всего в ансамбле шесть танцевальных пар, солисты, группа музыкантов.

* * *

Ансамблем танца молодежного общества «Парканон» (Финляндия) со дня основания бессменно руководит Аино Поккинен. В коллективе, кроме двух десятков танцоров, есть 7 музыкантов, 4 певца и две мастерицы, шьющие костюмы.

Все участники коллектива — любители. Они живут в различных районах Финляндии, поэтому на репетиции могут собираться только в конце недели, по выходным. В программе ансамбля — финская народная музыка и танцы.

* * *

Болгарский ансамбль народной песни и танца «Силистра» — любительский коллектив, который в 1966 году организовала в области Добруджа группа энтузиастов. В его составе более 95 самостоятельных певцов и танцоров.

Своей основной задачей коллектив считает поиск, сохранение и популяризацию богатого фольклорного наследия. В программе — весенние игры девушек, песни сенокоса и вечерние песни, мужские свадебные танцы, веселые и остроумные короткие песни. Не забыты и традиции. Костюмы в основном аутентичны.

«Силистра» неоднократно становилась обладателем главных призов народных фестивалей и конкурсов, является лауреатом многих болгарских и международных фестивалей.

Главный художественный руководитель — Петар Крумов.

* Sadziedāšanās pilsētas estrādē. * Singing together in the city's open air theatre.
* Во время концерта на преильской эстраде.

* Preiļi. Ielas koncertā. * Preiļi. Street performances. * г. Преи́ли. На уличном концерте.

* Keramiku veikumu vērtējot. * Appreciating Latgale ceramics. * На выставке изделий керамиков.
Foto: Jānis Eidsuks

* Tenesijas štata (ASV) dejotāji ar valcēniešu dāvatajiem ziediem.
* The dancers from Tennessee (USA) flowers presented in Valka.
* Участники ансамбля народных танцев из штата Теннесси (США) в Валке.

Foto: Juris Krieviņš

Ieskaņu koncertos

Preiļi bija pirmā pilsēta, kurā svētdien atskanēja folkloras festivāla balsis. Tas notika dienas pirmajā pusē, kad pilsēta, apliecinot savu folkloras un tautas mūzikas mīlestību, skanīgi sagaidīja viesus. Bija iepazīšanās ar pilsētu, ciemošanās Tautas dzejnieka Raiņa muzejā Jasmuižā. Vakaram tuvāk nākot, dzirdētgrībetāji un redzētgrībetāji tika aicināti uz ielu koncertiem. Bet pēc tam — festivāla ieskaņu koncerts. Tajā piedalījās viesi no Baltkrievijas — V. I. Leņina Baltkrievijas Valsts universitātes ansamblis «Neruš» (vadītāja V. Gladkaja), kā arī vairāki mūsu republikas kolektīvi — «Madonas skandinieki», «Mākars» (Engure), Rogovkas, Saunas un Preiļu folkloras ansamblis, Daugavpils kultūras nama tautas mūzikas ansamblis.

Par pirmdienu Valkā stāsta rajona kultūras nodaļas vadītāja Mārite Magone:

— Vispirms mēs uzņēmām savus tuvos kaimiņus — Igaunijas PSR deju kolektīvu vadītāju ansamblis un tautietes no Zviedrijas — ansamblis «Vilcējas». Kopā ar viņiem bijām pie Cimzes kapa un iepazīstinājām ar Valku. Pēc tam sagaidījām Tenesijas štata (ASV) dejotājus — Rezerfordas apgabala tautas deju kopu. Tas notika pie robežakmens uz Valkas un Igaunijas PSR pilsētas Valgas robežas. Viesturnejā iepazītos amerikāņus savās mājās sveica ansamblis «Bumerangs» un Valkas rajona jauniešu deju kolektīvs. Dziedājām «Mazs bij' tēva novadiņš», ciemiņiem dāvājām ziedu vainadziņus un cienājām ar lauku maižiti. Vakara notika koncerts pilsētas estrādē. Pēc tā aicinājām visus ciemiņus uz etnogrāfisko sētu «Ielices» — uz sadziedāšanās un draudzības vakaru. Ļoti žēl, ka mums šie viesi bija «uztīcēti» uz tik īsu brīdi — vienu dienu...

Introductory performances

PREIĻI was the first city where the voices of the folklore festival resounded Sunday morning. The guests were greeted with songs which revealed a deep love of music. The guest musicians got acquainted with Preiļi and Jasmuiža — the Jānis Rainis museum in the poet's former home. At twilight all interested in seeing and hearing the folk musicians were kindly invited first to the street performances then to the introductory concert where the folk group «Nerush» from Byelorussia (leader Valentina Gladkaya) performed with Latvian folk groups from Rogovka, Sauna and Preiļi along with «Madonas skandinieki», «Mākars» (from Engure) and Folk music ensemble of Daugavpils cultural centre.

Mārite Magone, leader of the culture department of Valka district reports on the Mondays events in VALKA.

— First we welcomed our nearest neighbours Estonians and our compatriots the ensemble «Vilcējas» from Sweden. We visited the grave of Jānis Cimze and showed the guests our city. Afterwards we greeted Rutherford County Dancers at the borderstone of Valka and Valga. The group «Bumerangs» played for the Americans which they recently befriended on their US tour. All sang the Latvian folk song «Small was my fatherland». The guests received flower wreaths and home-baked bread. The evening reached its culmination with the performance on the city's open air stage and singing together in «Ielices» — a traditional Latvian home. The only regret that the time we were together was so short.

Первые концерты

ПРЕИЛИ — первый город, где в воскресенье зазвучали голоса фестиваля. Город еще раз доказал свою любовь к фольклору и народной музыке, с песнями встретив гостей. Были и знакомство с достопримечательностями, и посещение музея народного поэта Латвии Райниса в Ясмуйже. А когда солнце уже клонилось к закату, желающие слышать и видеть выступления были приглашены на уличные концерты. После состоялся вступительный концерт фестиваля. В нем участвовали гости из Белоруссии — ансамбль «Неруш» Белорусского государственного университета им. В. И. Ленина (руководитель В. Гладкая), а также коллективы из нашей республики — «Мадонас скандиниеки», «Макарс» (Энгуре), фольклорные ансамбли из Роговки, Сауны и Преи́ли, ансамбль народной музыки даугавпилсского Дома культуры.

О том, как прошел понедельник в ВАЛКЕ, рассказывает зав. отделом культуры района МАРИТЕ МАГОНЕ:

— У нас в гостях побывали наши ближайшие соседи — ансамбль руководителей танцевальных коллективов Эстонской ССР, а также землячки из Швеции — ансамбль «Вилцэс». Вместе с ними мы посетили могилу Я. Цимзе, показали им Валку. Потом мы встречали танцоров из штата Теннесси (США) — коллектив народного танца из округа Ре-зерфорд. Это происходило у пограничного камня на рубеже нашей Валки и эстонской Валги. Американцев приветствовали ансамбль «Бумеранг» и молодежный танцевальный коллектив Валкского района. Пели народные песни, дарили гостям венки, угощали деревенским хлебом. Вечером на городской эстраде состоялся концерт. Потом мы пригласили всех гостей на старинный хутор «Иелицес» — на спевку и дружеский ужин. Очень жаль, что этих гостей нам «доверили» так ненадолго — всего на один день...

Latvian Foreign Trade Association «Interlatvia» is a reliable partner in establishing direct business links with Latvian enterprises.

Our address: 226001 Rīga,
Lenin Str. 85, USSR
Telex: 161149 INLA SU
Tel: 27-16-62

«Interlatvia» (Director General — A. Ziverts) is carrying out:

- export/import of industrial and agricultural goods produced in Latvia,
- intermediation in setting up joint ventures,
- barter transactions in border and coastal trade,
- rendering of services in the field of scientific and technical cooperation,
- development of international cultural and sports links,
- promotion of foreign tourism,
- arrangement of advertising design.

Latvian Republican Foreign Trade Association «Interlatvia» is a new step towards closer economic links with foreign countries. «Interlatvia» will help you find a reliable business partner in Latvia and abroad.

Foto: Gunārs Janaitis

Biznesa džentlmeņi

Daudzām tirdzniecības firmām ir prāva biogrāfija un stabila reputācija. Pērn starptautiskajā tirgū ieradās nevienam nepazīstama partnere — ārējās tirdzniecības apvienība «INTERLATVIJA».

Vārds apvienības «INTERLATVIJA» ģenerāldirektora vietniekam VLADIMIRAM RUBENIM:

— Ar valdības lēmumu apmēram 70 mūsu zemes rūpniecības un lauksaimniecības uzņēmumi ieguva tiesības bez starpniekiem slēgt darījumu līgumus ar ārzemju partneriem, savukārt šādas tiesības ieguva arī savienotās republikas, kurās izveidoja ārējās tirdzniecības uzņēmumus. Pie mums tāda ir ārējās tirdzniecības apvienība «INTERLATVIJA» ar četrām specializētām firmām.

Tā, piemēram, firma «Latindustrija» nodarbojas ar izejvielu, rūpniecības preču, celtniecības materiālu, ražošanas aprīkojuma eksportu un importu. Stabils partnerattiecības izveidojušas ar VFR, Rietumbērlīni, Zviedriju un Somiju. Viens no «INTERLATVIJAS» darbības atzariem ir kopuzņēmumu izveide.

Savukārt firmas «Lattehnika» rūpju lokā ir zinātniski tehniskā sadarbība. Tā, piemēram, itāli iepirka profesora Kalnbērza aparātu gūžu kaula lūzumu saudzēšanai. VDR ķīmijas uzņēmumi nodibinājuši sakarus ar A. Kirhenšteina Mikrobioloģijas institūtu.

Firmas «Latagro» darījumu jomu daļēji skārām saistībā ar firmu «Latindustrija». «Latagro» nodarbojas ar kokmateriālu, mēbeļu, kokmateriālu atgriezum un pusfabrikātu, kā arī dzīvnieku, mēža zvēru gaļas un zivju produkcijas, kooperatīvu izstrādājumu un ražošanu eksportu un importu.

Mūsu rīcībā ir vēl viena firma — «Latinservis», kas visvairāk var interesēt festivāla «Baltica-88» dalībniekus un viesus, jo tās darbības ir saistītas ar ciemiņu uzņemšanu un apkalpošanu, kā arī ar kultūras sakaru nostiprināšanu. Firma organizē izstādes, lekcijas, simpozijus, dažāda ranga starptautiskus pasākumus.

Ja, teiksim, tagad mūsu ciemiņiem iepatikas kāda no latviešu folkloras grupām un viņi vēlas noslēgt līgumu par viesturneju uz ārvalstīm, laipni lūdzam pie mums — uz «INTERLATVIJU»! Ja darījums būs abpusēji izdevīgs, tad varam tūlīt noslēgt kontraktu.

— Bet kur lai jūs atrod tie, kas nolēmuši slēgt darījumu ar ārējās tirdzniecības apvienību «INTERLATVIJA»?

— Mūsu adrese — Rīgā, Ļeņina ielā 85. Varat piezvanīt, tālrunis 271662. Telekss 161149 INLA SU. Laipni lūdzam mūsmājās ieinteresēto firmu, apvienību pārstāvjus, kā arī privātpersonas!

Jautāja AIVARS BERZIŅS

Business Gentlemen

There are lots of commercial companies with a long biography and well-established reputation. An unknown partner appeared in the international market a year ago — the foreign trade company «INTERLATVIA».

Company's deputy director Mr. Vladimir Rubenis tells us:

— More than 70 industrial and agricultural enterprises obtained treaty making power with the foreign partners without middle-men. The same power was obtained by the united republics which have got their own foreign trade companies. In this republic there is a company «INTERLATVIA» which consists of four smaller companies.

For example company «Latindustry» specializes in export and import of raw material industrial goods, building materials. We have close partner relations with Sweden, Finland, Germany, West Berlin.

We have stepped over the threshold of the company «Latvtechnic».

Italians who bought Professor's Kalnbērzs apparatus for the treating of broken hipbones are interested in scientific and technical cooperation. Enterprises of chemical industry of the GDR have got in touch with the Institute of Microbiology named after Augusts Kirhenšteins.

Partially we've touched upon company «Latagro» in connection with the company «Latindustry». I'd like to remind that «Latagro» deals with both export and import of timber, furniture as well as meat of wild animals and fish and production of cooperatives.

There is one more company «Latinservice» which can arise the greatest interest among the guests and participants of the festival «Baltica», because it's field of activities is not only to receive and cater for them, but also strengthen cultural relations. The company «Latinservice» organizes lectures, exhibits, symposiums, international undertakings of various levels.

If some of our guests have taken serious interest in any of Latvian folklore groups what way do they have to follow in order to sign an agreement for the quest-tour?

They are welcome to the «INTERLATVIA», the agreement, if mutually advantageous, can be signed immediately.

Our address — 85 Lenin Street, Riga.

Telephone 27-16-22. Telex 161149 INLA SU.

With VLADIMIR RUBENIS
conversed AIVARS BERZIŅS

Джентльмены бизнеса

Не так давно на международный рынок вышла новая торговая фирма — внешнеторговое объединение «ИНТЕРЛАТВИЯ».

Рассказывает заместитель генерального директора объединения «ИНТЕРЛАТВИЯ» Владимир Рубенис:

— По решению правительства 70 промышленных и сельскохозяйственных предприятий нашей страны получили право заключать договоры о сделках с зарубежными партнерами без помощи посредников. Такие же права получили и союзные республики, где есть внешнеторговые объединения. У нас это объединение «ИНТЕРЛАТВИЯ» с четырьмя специализированными фирмами.

«Латиндустрия», к примеру, занимается экспортом и импортом сырья, промышленных товаров, стройматериалов. Крепкие связи завязались у нас с партнерами из ФРГ, Швеции и Финляндии.

Фирма «Латтехника» осуществляет научно-техническое сотрудничество. Итальянцы, например, приобрели один из аппаратов, созданных профессором Калнбергом. Химические предприятия ФРГ установили связи с Институтом микробиологии им. А. Кирхенштейна. Институтом органического синтеза заинтересовалась и известная швейцарская фирма.

Фирма «Латагро» занимается экспортом и импортом лесоматериалов, их отходов и полуфабрикатов, мебели, а также рыбной и мясной продукции — изделий кооперативов.

В нашем распоряжении еще одна фирма — «Латинсервис», которая больше всего может заинтересовать участников и гостей фестиваля. Ее работа связана не только с приемом и обслуживанием гостей, но и с укреплением культурных связей. Фирма организует выставки, лекции, симпозиумы, международные мероприятия разного ранга.

Если кому-нибудь из наших гостей захочется заключить контракт с латвийским фольклорным ансамблем, добро пожаловать к нам! Если сделка будет взаимовыгодной, мы сможем сразу же заключить контракт. Наш адрес — Рига, улица Ленина, 85. Можете позвонить по телефону 271662. Телекс 161149 INLA SU. Приглашаем представителей всех заинтересованных фирм, объединений, а также — частных лиц.

Беседовал
АЙВАР БЕРЗИНЬШ

Redakcija atrodas:
pasta indekss 226081,
Rīgā, Balasta dambī 3,
10. stāvā.
Tālruni: 466072, 466076.

Editorial board:
Rīga 226081,
3 Balasta Dambis Street,
Floor 10.
Telephone: 466072, 466076.

Адрес редакции: 226081, Рига,
Баласта дамбис, 3, 10-й этаж.
Справочные телефоны:
466072, 466076.

Redakcijas kolēģija / Editors / Редакционная коллегия: I. Aboliņa (atbildīgā par izdevumu), B. Bernacka, J. Darbiniece, A. Gorbunovs, G. Janaitis, G. Pelēkais.